

Iš Pradžios knygos.

Abraomo tarnas tarė Labanui: “Žemai nusilenkiau ir pagarbinau Viešpatį, mano šeimininko Abraomo Dievą, atvedusį mane tiesiu keliu gauti mano šeimininko giminaičio dukterį jo sūnui. Dabar gi, jeigu ketinate pa-rodyti mano šeimininkui ištikimą gerumą, man sakykite, ir jeigu ne, man sakykite, idant galėčiau pasukti į kairę ar į dešinę”.

Tuomet Labanas ir Betuelis atsakė: “Reikalas yra Viešpaties nuspręstas. Mes negalime nieko tau sakyti nei prieš, nei už. Žiūrėk, Rebeka stovi prieš tave, paimk ją ir keliauk. Tebūna ji tavo šeimininko sūnaus žmona, kaip Viešpats kalbėjo”.

Pasišaukę Rebeką, jie klausė: “Ar nori eiti su šiuo vyru?” Ji atsakė: “Eisiu”. Tuomet jie išleido savo seserį Rebeką kartu su žindyve, drauge su Abraomo tarnu ir jo vyrais. Laimindami Rebeką, jie sakė jai: “Tu, mūsų seserie, būk tūkstančių miriadų motina! Tepaima tavo palikuonys savo priešų vartus!” Tuomet Rebeka ir jos tarnaitė pakilo, užsėdo ant kupranugarių ir sekė paskui vyrą. Tarnas tada paėmė Rebeką ir išvyko.

O Izaokas buvo ką tik sugrįžęs iš Beer Lahai Roi (Gyvojo ir Matančiojo) apylinkės ir buvo apsigyvenęs Negebe. Vieną dieną vakarop Izaokas vaikštinėjo laukuose ir, pakėlęs akis, pamatė besiartinančius kupranugarius. Ir Rebeka pakėlė akis ir pamatė Izaoką. Skubiai nulipusi nuo kupranugario, ji klausė tarną: “Kas tas vyras, einantis mūsų link, ten lauke?” Tarnas atsakė: “Tai yra mano šeimininkas”. Tuomet ji, paėmusi šydą, apsidengė.

Tarnas papasakojo Izaokui visa, ką jis buvo atlikęs. Izaokas tuomet nuvedė ją į savo motinos Saros palapinę, vedė Rebeką, ir ji tapo jo žmona. Izaokas ją mylėjo ir rado paguodos po savo motinos mirties.

Tai Dievo žodis.